

[Bernhard Baunsgaard]

vi et radioråd på en snes medlemmer; det er imidlertid lykkedes for ministeren at forøge antallet af radiorådsmedlemmer ikke til 30 eller 50 eller 100, men til tre hundrede og cirka halvtreds, hvoraf langt de fleste ingenting har at bestemme, men kan mødes og diskutere en gang imellem, og det er lidt uheldigt, at man laver den slags narresutter.

Må jeg derefter om selve den baggrund, der ligger bag forslaget, sige i fortsættelse af det, som fremskridtspartiets ordfører var inde på, at det er glædeligt, at man her forsøger at bygge et støtteforslag op, der ikke vil udelukke nogen form for børneteater; det er i hvert fald den filosofi, der ligger bag. Når fremskridtspartiets ordfører ikke vil støtte børneteatre, som et stort mindretal tager afstand fra, er det jo kun – hvis man skal tale ligeud – et forsøg på at drive censur og i realiteten forbyde det, man ikke selv støtter. Jeg må på det skarpeste tage afstand fra en sådan kulturpolitik.

At der ikke er megen sammenhæng heller på dette område i fremskridtspartiets politik, kan man vel få et billede af, når man erindrer sig, at den samme ordfører for fremskridtspartiet tidligere, nemlig dengang vi støttede Kunstfonden, gik imod, at der blev brugt skatteyderpenge til det dengang, fordi der var store mindretal, der efter hans sammenhæng ikke blev støttet. Der er ingen sammenhæng i det, og det kan kun ende i en kulturpolitik, der driver censur og forsøger på at hindre nybrud.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er principielt velvilligt indstillet over for børneteatervirksomhed, og vi beklager, at det ikke er os muligt at støtte dette lovforslag, selv om vi må sige, at der er nogle positive ting i det, bl. a. forslaget om, at amter og kommuner skal bestemme.

Vi beklager den udvikling, der har fundet sted inden for området, og vi beklager meget, at et lille mindretal har fået lejlighed til at præge børneteatrene på en sådan måde, at de er kommet i miskredit hos i hvert fald ret store dele af befolkningen.

Nu blev der talt om censur, og man er så forfærdelig bange for ordet censur. Men spørgsmålet er efter kristeligt folkepartis mening, at man må skelne imellem, når det drejer sig om voksne personer over 18 år, der er myndige og selv kan tage stilling til, hvad de

vil se og ikke se, og så børnene og de ganske unge, der er undergivet forældrenes ansvar for opdragelse og påvirkning.

Vi mener ikke, at forældrene i dag har tilstrækkelige muligheder for at følge med i, hvad deres børn ser. Jeg tror, det var hr. Bernhard Baunsgaard, der var inde på censur for lidt siden. Vi har dog haft det sådan, f. eks. når det gælder film, at der var visse forestillinger, som man fandt var uegnede for børn. Fordi man kalder sig børneteater, er det jo ikke sikkert, at alt, hvad der spilles, absolut er egnet for børn.

Der findes i dag mange gode teaterstykker, stykker, som tager problemer op, og kristeligt folkeparti har ikke spurgt imod, at man tager problemer op fra hverdagen og spiller stykker, der behandler dem, men der er jo ingen, der siger, at det så absolut skal foregå i et sprog f. eks., der trækker ned, med ord, som man ikke normalt bruger. Man ved godt, at børnene kan have deres eget sprog uden for skoler og hjem, men ligesom det må være forældrenes og skolens, må det også være børneteatrene opgave at være med til at højne i stedet for at trække ned.

Efter kristeligt folkepartis mening bør forældrene have mulighed for at følge med i, hvad deres børn ser. Det kan ikke være rigtigt, at andre skal afgøre, om stykkerne nu kan spilles eller ej.

Kristeligt folkeparti har som princip ikke noget imod, at der spilles børneteater i skoletiden, når det kan indgå i undervisningen og forældrene er orienteret om, hvilke stykker der spilles, og hvad der sker.

Vi vil ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag, men vil undlade at stemme, fordi vi mener, vi må til at se på, om man via styrelsesloven kan give forældrene muligheder for at få mere indflydelse. Kristeligt folkeparti finder det også vigtigt, at børneteatrene, når de sender deres programmer ud, oplyser reelt om, hvad det er, de vil med stykket, så fyldigt som overhovedet muligt, så forældrene har en mulighed for at tage stilling til, om deres barn skal se det eller ej.

Hvad angår de øvrige ændringsforslag, vil vi støtte ændringsforslag nr. 1. Som jeg allerede sagde ved første behandling, finder vi, at 3 medlemmer er for lille et forum at afgøre disse ting i; der bør nogle flere til.